

Z listu litoměřického biskupa Mons. Jana Baxanta pro misionáře a obyvatele města Liberce

Už za několik dní se, jak doufám, při liberecké misii otevře náruč bratří františkánů a místních křesťanů, a to nejen pro ně samé, ale i pro každého člověka, který by se chtěl něco o křesťanství dozvědět, o zatím neznámých křesťanských skutečnostech přemýšlet, na leccos se zeptat, vstoupit zcela svobodně do prostředí, sice třeba ještě cizího, ale nakonec přece laskavého a přátelského. Jinak, než laskavě a přátelsky, se náruč neotevívá!

Ježíš často používal slov: „*Kdo má uši k slyšení, slyš!*“ Můžeme klidně připojit: „*Chceš-li, přijď. Uslyšíš a uvidíš!*“ Liberecká františkánská misie, ani žádná jiná, není totiž propaganda, ale nabídka. Rád zdravím každého, kdo se zájmem přijde, aby viděl a slyšel a možná i zakusil mnoho dalšího. Vážím si všech těch, kteří jakýmkoliv způsobem misii připravují a s dobrým srdcem podporují.

Papež Benedikt XVI. (při bilanci své pastorační návštěvy v ČR, Vatikán, 21. prosince 2009)

Chtěl bych na závěr vyjádřit svou vděčnost a radost ze své cesty do České republiky. (...) Myslím si, že církve by měla i dnes otevřít jakýsi druh „nádvoří pohanů“, kde se lidé mohou určitým způsobem napojit na Boha, aniž by ho znali a dříve než by našli přístup k jeho tajemství, kterému slouží vnitřní život církve. K dialogu s náboženstvími je třeba dnes přiřadit především dialog s těmi, pro které je náboženství něčím cizím, pro které je Bůh neznámý, ale kteří by přesto nechtěli zůstat jednoduše bez Boha, nýbrž přiblížit se mu alespoň jako Neznámému.

Apoštolský nuncius Mons. Diego Causero (promluva na závěr slavnosti sv. Cyrila a Metoděje, Velehrad, 5. července 2010)

My nehlásáme a neuskutečňujeme evangelium proto, aby nás někdo miloval a vážil si nás. Hlásáme ho, abychom milovali a vážili si lidí. Nejsme tu proto, abychom si nechali sloužit, ale abychom sloužili. Jsme nehodní učedníci Krista, který se zřekl svého božství a v obrovském přátelství vůči lidem přijal to, že s námi nese nejnamáhavější okamžiky lidského života. Ať je pohled na nekřesťany – a v naší zemi je jich mnoho – plný sympatie a lidskosti. Nejsou to protivníci, ale bratři, kteří sdílejí převážnou část našich tužeb.